

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

NUMMER 6.

15. MARS 1932

4. ÅRGANG

En anledning som blev brukt

Av misjonær Aron Andersson.

Dagen før julaften glemte jeg mine hansker i en bil. Jeg ringte til politistasjonen og trodde jeg skulde få dem tilbake, men det mislyktes. Jeg reiste et par dager senere til Norrköping, hvor vi skulde ha et vekkeksefelttog. Jeg vilde imidlertid ikke kjøpe nye hansker, men brukte et par gamle i håp om senere å få igjen de bortkomne.

Efter en herlig seierstid i N. reiste jeg til Linköping. Hanskene var det umulig å få tak i. Det blev imidlertid kaldt, og mine gamle hansker var dårlige. En eftermiddag passerte jeg en forretning, hvor der hang et stort skilt utenfor: «Hanskeforretning». Jeg stanst, så på mine fillete hansker og besluttet mig til å gå inn og kjøpe et par nye. Jeg gikk inn og ba om å få se på et par hansker. Mens ekspeditrisen tok frem de forskjellige sortene og viste dem frem, mante Guds And mig til å si noen ord til henne og dem som var i rummet innenfor.

«Har De vært på noe vekkeksestevne i Betaniakirken?» spurte jeg. Hun blev rød, slo blikket ned og sa langsomt: «Nei.»

De som var i rummet ved siden av, så forbauset på mig. «Velkommen til våre møter», fortsatte jeg, «og gi Deres hjerte til Jesus Kristus». De svarte mig ikke, de så bare forbauset ut. Jeg fortalte at det er det herligste på jorden å være frelst, og ba dem ikke nøle lenger.

Hanskene blev ekspedert i en fart, jeg betalte og gikk mot døren. Så vendte jeg mig om og sa: «Vi har slike herlige møter i Betania, kom med.» «Ja takk — kanskje,» svarte de.

Jeg gikk og frydet mig over anledningen til å vidne om min Herre og Frelser. Jeg glemte snart den lille tildragelse.

På et av de siste møter var der en jevn strøm med frelsessøkende som vandret op i bønnenalen. Noen ropte at jeg skulde komme og hjelpe til å be med en meget bekymret sjel, og det gjorde jeg. Den bekymrede ba Gud om forlatelse for sine synder — og takket derefter Gud for frelsen. Da vi reiste oss op fra bønnestunden, ropte den nyfrelste undergledestårer: «Takk for at De kom og kjøpte hanskene!»

Jeg stod undrende og forstod først ikke hvad hun mente. Hun fortsatte: Det var jeg som ekspederte Dem, da de kjøpte hansker forleden dag. Da De var gått, stod vi en stund uten å si noe. Slikt hadde vi aldri hørt før. Hver dag siden har vi talt om Dem og det De sa, og jeg kunde ikke stå imot lenger, men måtte komme hit. Nu er jeg her — frelst — fordi De kjøpte hanskene. Hadde ikke De kommet

Misjonssnytt fra Kina.

Bud om herlig vekkelse fra Thorkild Rasmussens misjonsstasjon. — Margrethe Dørum og Hilma Karlson på vei fra Amerika til det urolige Kina.

Fra Thorkild Rasmussen

Har mottatt nedenstående gladelige nyhet fra vennene Rasmussen, Kina. Det er meget opmuntrende for oss her hjemme å høre at Gud lønner deres arbeide med at menneskene søker frelse og skarene kommer sammen for å lytte til korsets gamle evangelium. Det er svar på bønn at vekkelser kommer.

Hnai lai hsien 12/2 32.
Ho pei, N. Kina.

Misjonens venner!

Fred i ham som var, er og som kommer.

Gled eder med oss. Møtene er underbare og mange kommer til troen. Lokalet er fylt til trengsel ved hvert møte og utenfor står masser for å høre om sin Frelser.

Takk for forbønn. Den er mere verdert enn gull. Imorgen skal vi tilbake til Kang chuang og om Gud vil til Yung'ning på lørdag. Dere som kjenner disse trakter kan nok følge med på kartet.

Takk venner, at de fremdeles vil oppreke hellige hender og takke for seier, for disse trakter. Ham til ære og pris.

Kun en kort liten stund og så skal de frelste dra hjem.

Lev vell!

Alle i Herren kjærlig hilsen fra Thorkild og Lili-Ann.

Søster Agnes.

Fra str. Dørum og Karlson.

Til «Misjons-Rosten»!

Kjære venner!

Vil få sende en liten hilsen til «Misjons-Rosten»s lesere og la dere vite at lørdag den 20. februar forlater vi Amerika for igjen å gå til Kina.

Vi har nu reist i Amerika en tid, men her er slike elendige tider så noe utbytte for misjonen synes det ikke å ha vært, men vi har fått mange «forberede» og det vil jo si en hel del.

For det menneskelige øie ser det jo rent uhyggelig ut å gå til Kina nu i disse urolige tider hvor krigen raser så derute, men vi håper å komme igjennem ved

Tientsin uhindret og så dra videre inn i landet. Skulde vi vente inntil krigen legger sig så kanskje vi venter forgyves, og derfor må vi gå nu.

Våre kjære troende derute vent oss, og våre hjerter lenges efter å få komme til dem og være til hjelp og velsignelse nu i denne siste urolige tid.

Ja, vårt liv er i den Allmektiges hånd. Ikke et hår kan krummes på vårt hode dersom ikke Herren tillater det.

Vi vil ønske å få være innsluttet i venners forbønner. Om noen vil skrive til oss så er vår adresse som før:

Yüan Shih Hsien
Hapei Prov
North China.

Om noen kjenner sig ledet av Herren å yde noe så kan det sendes inn til vår kasserer Janet Bruu, Welhavens gt. 10, Oslo.

Så mange kjære hilseener. Eders i Kristus og for Kina

Margrethe Dørum,
Hilma Karlson.

„De gudløses“ misjon.

«De gudløses forbund» har ifølge et amerikansk blad sendt ut et opprop hvor det bl. a. heter: «Proletarer i alle land, vi oppfordrer eder til straks å begynne arbeidet med å likvidere kristendommen.» Den amerikanske fritenker organisasjon er også gått inn i «De gudløses forbund». Dette forbund har nu avdelinger i Russland, U. S. A., England, Tyskland, Spania, Sveits, Polen, Tsjekoslovakia, Belgia, Portugal, Holland, Sverige, Norge, Danmark, Finland, Kina og Japan. I Russland skal forbundet ha 5 millioner medlemmer. Dermed kommer Spania med 800,000, Tyskland med 600,000, Polen med 70,000, Sveits med 40,000 og U. S. A. med 30,000. Ialt skal organisasjonen ha ca. 10 millioner medlemmer.

En får et begrep om hvor intenset bolsjevikene arbeider og hvilke pengemidler de må råde over, når en hører at et kommunistforlag i Tyskland på 12 år har øket tallet av utgivne eksemplarer fra vel 700,000 til over 3 millioner. Et annet forlag har på bare 4 år øket sin produksjon fra ca. 450,000 eksp. til over 2 millioner. I de 6 siste år har nesten 300,000 personer meldt sig ut av de kristne kirker i Berlin som følge av kommunistenes propaganda.

Hvad gjør du som er et Guds barn for å utbrede Guds ord?

En underbar begivenhet

Av Stefan P. Trøber.

Og der viste sig for dem tungen likesom av ild, som skilte sig og satte sig på enhver av dem. Ap. gj. 2, 3.

O, hvilken herlig begivenhet forfatteren av apostlenes gjerninger omtaler i dette avsnitt. Det er noen av de overnaturlige og guddommelige krefter som her kommer tilsyne, og det fyller vårt indre liv med en salig følelse bare ved tanken på dette store under som da skjedde.

Hjertekviden og håpløsheten, som syntes å nedtrykke Jesu venner fordi de onde mennesker hadde hengt ham på kors, blev de efterhvert mere frigjort ifra. Selve frigjørelsen fra denne sorg de bar på efter korsfestelsen, fikk de ikke erfare før enn de

og kjøpt dem og talt de uforglemmelige ordene, så hadde ikke jeg kommet hit og blitt frelst. Takk for at De kjøpte hanskene.»

Fle av hennes venner og kamerater kom siden til avgjørelse for Jesus Kristus.

Denne lille hendelse blev for mig — og jeg ønsker at den må bli det for oss alle — en alvorlig påminnelse om å bruke de anledninger Gud gir oss og alltid være lydige mot den Hellige Andes røst.

D. G. Stier.

hadde fått hvad Jesus hadde lovet dem.

Det var dette mektige vær fra himmelen som skulde til for å skape en lykkelig og tilfreds disiplarskare. Mon det ikke er det samme også idag?

Mange går og sørger over sin synd og over sitt syndefulle hjerte dag efter dag, men de regner ikke med det herlige blod som flot fra Jesu legeme hin gang på Golgata. De forstår ikke muligheten av et seirende liv endog de er bekjent med både påske og pinse! Hvad hjelper det oss mennesker hvor meget Jesus har gjort og fremdeles gjør hvis vi ikke vil ta det imot og erkjenne det som vårt eget?

Det er meget treffende som Billy Sunday sier: En trillebor blir ingen bil fordi man setter den i en bilgarasje. Og likeså litt blir et menneske født påny ved at det slutter sig til den kristen forsamling. Nei! Omvendelse må til, og uten at vi blir født påny kan vi ingenlunde se Guds rike; langt mindre komme inn der. Det blir noe helt nytt for den menneske som gir sitt liv til Herren. Hjertet blir åpent og mottagelig for Guds herlige velsignelse. Og lengselen efter å nå dyper inn i Gud, blir større og større dag efter dag.

Vi som Guds folk nu, har en

store forrett fremfor disiplene, som måtte vente på loftets oppfyllelse; nemlig den Hellig Andes komme til jorden. Nu er den kommet, og vi har bare å stille oss frem til dens disposisjon. Alle som har behov vil trenge sig frem for å motta denne Andens fylde til liv og tjeneste.

Herren lar også idag ildtunger vise sig for de hellige. Han vil ha et folk som er satt ibrand for sin store rikssak på jorden. Vil du være villig å stille dig frem?

Markene er hvite til host enn! Og arbeiderne er fremdeles få mot den store skare som vandrer uten Gud og håp. Derfor faller byrdene på de som vil kjempe for Herrens sannhetssak.

Men halleluja! seiren er vår, hvormed det enn stormer rundt om oss.

Ny misjonskasserer.

Br. Berg som har stått som kasserer for str. Alfild Bjerva, Kina, er sykelig og har måttet frasi sig hvervet. I hans sted har br. Torolf Andersen påtatt sig å være kasserer. Str. Bjerva er nu på vei til Kina. Hun reiste fra Tacoma sammen med str. Dørum og Karlson den 20. februar. Husk dem i bønn. Midler til str. Bjerva sendes herefter til Torolf Andersen, Schæffersgt. 10 I, Oslo.

Sjelevinnere

En halvhjertet kristen kan aldri bli en sjelevinner. Han kan ikke være det. Oppgaven er ham for stor og for fin; ti hele hjertet må være i denne gjerning, og hele livet må være med i virksomheten. Vi og alt vårt må bringes som innsatts i dette ene: å redde sjele — «redde dem, som vaklen- de drar her å miste livets». Vi må oppfylles av kjærighetens omsorg for de fortapte. Dette må bli vårt livs store lidenskap. Alt annet må bli underordnet, alt må vike plassen for den. Denne dype, alvorfulle lidenskap vil bringe glød i vårt blikk, lettbevegelighet i våre skritt. Aktpågivenhet i våre ord og gjerning, omhørtet mildhet i vår stemme, taktfullhet i vår omgang og overtalelsesmakt i våre personlige vidnesbyrd. Den vil gjøre våre ord uimotstaelige, når vi som sendebud i Kristi sted ber menneskene: «La eder forlike med Gud.»

Kino-besøket minker.

I en melding til et Oslo-blad stod det nylig at der var stor vekkelse i Lillesand, og at vekkelser gjorde at kino-besøket minket svært, så kino-styret overveide å stenge byens kinematograf.

SPREDTE FELTER

«Betania» Arendal.

«De som synger og danser, skal si: Alle mine kilder er i dig. Salm. 87, 7. Ja, dette er vår herlige stilling som Guds folk, at alle våre kilder er i ham. Da kan vi også se fremtiden imote med håp. Han er igår og idag den samme, ja til evig tid.

Vi har det godt på motene og Gud velsigner den enkelte. Har også hatt besøk av flere Herrens vidner. Nu hadde vi farvelfest for misjonær Bernhard Nilsen og hustru den 2. mars. De skal atter ut på feltet ved det glade budskap og Gud vil åpne veier for dem. De reiser over Amerika ut til Kina hvor de for har vært i ca. 11 år. Der var en søster som skrev en sang og den blev sunget på festen og så var der vidnesbyrd av flere. Om det enn var litt underlig i så farvel så kjentes det dog at det er sant for oss som Guds folk — at «motes og skilles er livets gang, men skilles og møtes er håpets sang.» Ja det er vårt strålende håp å møtes med alle Guds hellige igjen. Ja venner, la oss be for misjonærene i denne tid. Snart er hostens korte tid forgangen, tjenerne fra marken drager hjem; Mesterens: Velgjort, skal møte mangen, og jeg ønsker være en av dem.»

Hilsen med Salmen 126, 3—6.

Broderligst

Gunder Gundersen, Hovstad, Arendal.

Fra Nærnes, Royken.

Da undertegnede er abonnent på bladet «Misjons-Røsten» vil jeg få lov å sende bladets lesere en hilsen fra Nærnes og fortelle hvorledes vi har det og det vil sikkert glede alle dem som elsker den Herre Jesus Kristus.

Herren har i sin nåde besøkt oss her på Nærnes med vekkelser. O. Karlens har vært her en tid og Herren har brukt ham til velsignelse for gamle og unge. Ja, det er i sannhet herlig å se ungdommen kommer frem og bekjenner sine synder og vil leve for Jesus. En 40 stykker er kommet til Herren i den siste tid. Ja Herren er god.

Nu har Herren begynt å virke på barnhøjtene i søndagskolen. Søndag den 21. februar var vennene samlet på søndagskolen og Herren talte til barnhøjtene gjennom sitt ord. Da det blev spurt om noen vilde komme til Jesus, så kom der frem 8 barn som gikk i søndagskolen og de vilde bli frelst. Samme dag kom det 2 barn til, ialt 10 barn. Ja, be om at vekkelser må fortsette.

Broderlig hilsen

Anton Høili, Nærnes.

Vekkelser i Ytre Hobøl.

Til «Misjons-Røsten». Det er med stor interesse og glede for oss å lese om vekkelser på det ene sted etter det annet. Men langt større blev vår glede da Herren også begynte å besøke oss her i Ytre Hobøl og Garder; som han fremdeles gjør. Lovet være Herren.

Det er jo ca. 15 år siden Herren besøkte oss med vekkelser. Da hadde vi broder Moger iblandt oss til stor velsignelse, og mange sjeler kom til troen på Jesus.

Det var for en 6 uker siden som søkingen til motene øket til det ualmindelige, og ca. 14 sjeler har nu overgitt sig til Gud. Ja, priset være Herren som hører bonner.

Brodrene S. og Thv. Olsen har i denne tid vært iblandt oss og virker fremdeles her. Søkingen til motene øker stadig, og mange står iferd med å gå inn i Guds rike. Så Herren vil fremdeles gjøre storverk på dette sted. Vær med å be også for dette sted.

Fredshilsen til alle «Røsten» lesere. Salm. 65, 10—14.

Eders i Jesu forbundne broder Thorvald Garderhagen

Vekkelser.

Det går en herlig vekkelserbølge over mange steder av vårt land i denne tid og Gud besøker de forskjellige vennelokker og menigheter. Han er ikke partisk.

I Halden har det vært mange som har overgitt sig til Gud i vinter. Det sies at ca. 400 har gått tilkjenne at de ønsker å bli frelst iblandt baptistene.

I Fredrikstad hadde Metodistene, Frikirken, Kinamission og Indremisjon fellesmøter og de bad til Gud med optil 40 mennesker om kvelden.

I Krsand S. har der vært avholdt store vekkelsermøter i Blå Korslokalet og siden nyttår har det visstnok ikke vært noe møte uten de har bedt med 2—3 eller flere. Det er en ganske stor flokk som er blitt med.

Bergen. I Tabernaklet (Pinsevevne) har også mange overgitt sig til Gud og er blitt døpt i vann og And.

På Herre ved Porsgrunn pågår likeledes en ikke så liten vekkelser.

I Larvik er der vekkelser både i frimissionen, baptistmenigheten og i «Betania» (de frie venner).

Vekkelser i Skien fortsetter fremdeles. Det kan være stille perioder imellem, men så blusser den opp igjen, og flere kommer frem til forbønn. De forskjellige lokaler har sine møter til stadighet og er fullt opptatt. På enkelte møter er der blitt bedt for op til 23 sjeler.

I Saltne, Råde (Frie venner) har visstnok ca. 60 stykker overgitt sig til Gud. Flere er blitt salvet og bedt for og helbredet av Gud. De har møter nesten hver kveld og folk kommer lange veier til motene.

Lillesand: (Pinsevevne). Det er kommet med over 100 stykker siden de begynte med vekkelsermøter. Og nesten overalt i de forskjellige samfund meldes det om vekkelser. Må Gud fortsatt velsigne og Guds folk boie sig for alt Guds ord. Ikke bare hvad menighetsordningen angår, men i alt Guds ord.

Fra Hoidalstal.

Til «Misjons-Røsten». Hjarteleg takk for bladet «Misjons-Røsten». Det er mitt blad som er elsker og held mykje av. For hennar rest er so mild og kjærleiksfull, og ei velsigna gjerning kan den utføre i dei enkelte heimtar.

Eg (Jesus) er komen for at de skal have liv, og over nok. Joh. 10, 10.

Varm helsing. Anders L. Høydalsdal.

Fra Sarpsborg.

Har i ca. 14 dager hatt besøk av br. Hegh, som har utdelt ordet til stor velsignelse iblandt oss. Det har vært en opplevelse å følge med i hans likefremme og lettforståelige forkynnelse av bibelens herlige sannheter. Vi trenger mer av samme forkynnelse i våre dager. Tidsånden griper inn med alt for megen overfladiskhet.

Søndag den 6. ds. talte misjonær Brønnum på formiddagsmøtet, hvor vi også fikk bryte brodet sammen. På aftenmøtet talte broderen om mange interessante begivenheter sett i profetiens lys. Det var lærerikt å følge med.

Br. Hegh har kommet tilbake

og vil stanse her en kort tid. Vi ser hen til Herren som formår å gi sitt folk kraft.

S. T.

En hilsen.

Nåde og fred vordet eder mangfoldig til del i Jesus Kristus vår Herre, som har igjenfødt oss til et levende håp o. s. v.

Håpet beskjemmer ikke, fordi vi kjenner Guds kjærlighet er utøst i Guds barns hjerter. Endog vi er skropelige kar gir vi Gud æren for det som er utrettet, så lenge vi er i denne hytte. Vi ser opp til ham og blir i live. Bliv i ham så blir han i oss. Den som søker etter Gud finner ham. Priset være Gud.

En kommisjonær.

Det splittede forheng

«Og se, forhenget i templet splittedes i to stykker, fra øverst til nederst.» (Matt. 27, 51).

Mennesket er skapningens krone. Et hvert menneske er en verden i det små. Da Adam og Eva levde i harmoni med Gud, gavdes der et paradisi, men etter syndefallet blev det anderledes. Ved synden kom en rift i skapningen. Der var vokste torne og tidsler. Menneskene blev hjemsoekt av jordskjelv, oversvømmelser, orkaner og sykdomme. Mennesket innvirker på naturen.

Naturen føler med oss på en viss måte. Således var det ved vår Herre og Frelseres korsfestelse. Da han hang på korset, formørkedes solen, det blev mørkt, jorden bevet, klippene revnet og forhenget i templet splittedes fra øverst til nederst i to stykker. Alt har følt med, lidt med og klaget med. Men over det alt er vår Guds nåde, og forhenget er således et symbol, der har meget å si oss.

Det splittede forheng er et symbol på den fullstendige forløsning.

«Eders misgjerninger gjør skids misse imellem eder og imellem eders Gud; og eders synder gjør at han skjuler ansiktet for eder, så at han ikke hører.» heter det i Esaias det 59. kapitel. Ved synden opstod en kløft, en mur, som skilte menneskene fra Gud, og dette symboliseres ved forhenget. Jehova vilde dermed si, at ingen måtte komme i hans nærveselse, til «eders misgjerninger gjør skilsmisse imellem eder og imellem eders Gud.» Men Gud er ikke bare hellig og retfærdig, han er også nådig og barmhjertig og har banet en nådens vei gjennom det aller helligste. I det aller helligste fantes et skrin av akazietre, i dette lå skålen med manna, Arons stav, som blomstret og bar frukt i en natt og fremfor alt lovens tavler. Over skrinet var en gylden plate, kaldet nådestolen. Derover befant sig to keruber og derimellem det vidunderlige, hemmelighetsfulle lys, schechina, Guds herlighet. Kun yppersteposten, ellers intet menneske i Israel var tillatt å betrede det allerhelligste og også han kun én gang i året på den store forsoningsdag. Den dag skjøv han forhenget bort og stenk det forsoningsblodet på nådestolen. Men dette måtte gjentas hvert år. I templets forgård bragte pre-

stene hver dag ofre til ihukommelse av Israels synder. Folket skulde gjennom ofrene erindres om: vi har syndet, vi har fortjent døden, men Gud vil i sin nåde utvirke oss en ny forsoning. I ofrenes gjentagelse ser vi jo tydelig, at der ingen forsonende kraft var i dem, det var kun skygger, kun profetier, henvisninger til Guds Lam, som bærer verdens synd. Han som ikke visste av synd, kom for å tåle og lide alt for oss syndere men for også å bære seiren hjem. Derfor uttalte han ordet på Golgata: «Det er fullbragt!»

Forløsningen var fullbragt, og forhenget i templet splittedes.

Jesus hadde gjort alt som var nødvendig for vår frelse. Dette bragte ham lys, fred og glede, og dette skal også utløse takknemlighet og glede i oss. Gud forlanger intet annet offer. Kristi blod alene rensar oss fra alle synder. Den gamle pakts ofre hadde ikke makt til å utvirke en tilgivelse, de blev kun bragt for Israel og ikke for hele verden. Men Kristus er verdens frelser, som har fullbragt forløsningen for hele verden og for alle tider.

Det splittede forheng sier oss at Israels husholdning fant sin avslutning.

Den Herre Jesus sier «Tro ikke at jeg er kommet for å nedbryte loven eller profetene; jeg er ikke kommen for å nedbryte, men for å fullkomme.» (Matt. 5, 17). Kristus har ikke fjernet, hvad der var godt, men han har utfyllt det gode og bragt det til fullendelse, således også de gammeltestamentlige skikke og innretninger. Det var kun symboler, han er virkelighet, han er vesnet. Ingen i Israel måtte se inn i det allerhelligste. Prestene, som opfylte deres plikter i helligdommen, holdt sig fjernt fra forhenget, var engstelige for å berøre det, de lengtes vel mangen gang efter å se noget av herligheten, men de torde ikke. Kristus har nu åpenbart oss hvad der var baktved forhenget. Mangt et hjerte i Israel hadde lengsel efter å se Gud: «Når skal jeg dog komme og ses for Guds ansikt?» roper salmisten (Salme 42, 3). Jødene var det jo kjent, at Gud styrer verdensaltet, at han er overalt tilstede, men de vilde dog se ham, de vilde i samfund med ham, men det heter: «Mennesket kan ikke se mig og leve.» (2. Mos. 33, 20). Men Kristus er Jehovas legemlig-

gjørelse, han sier: «Den som ser mig, ser den som sendte mig.» (Joh. 12, 45). Han er allestedsnærværende: «Se, jeg er med eder alle dager inntil verdens ende.» (Matt. 28, 20). Hvad de fromme i Israel har anet, det er nu blitt virkelighet i Kristus, vi kan se Faderen i Kristus.

Det splittede forheng er et symbol på døren til Faderhuset.

På den ytre side av forhenget, sett ut fra helligdommen, var kerubene avbildet, kunstnerdig og arbeidet. Selv om prestene ikke kunde gå inn i det allerhelligste, så så de dog noe av det som var der inne, billedet av kerubene på forhenget. Således skal også vi i verden være billedet på helligdommen oventil. Paulus skriver: «Det synlige er et billede på det usynlige.» Jesus sammenligner Guds rike med alle slags synning: Himmerikes rike lignes ved ... og så fremholder han gjenstanden fra naturen og fra det daglige liv og sammenligner dem med verdenen oventil.

Liksom himlen gjenspeiler sig i en klar sø, således skal Guds barn være et billede på det himmelske hjem.

Vi skal vise menneskene på jorden frukter fra den himmelske verden. Andens frukter er: Kjærlighet, glede, godhet, tålmodighet, saktmodighet, matchhold og annet. Kristus selv er himmel-frukten. Når vi i forårstiden eller om sommeren beundrer et smukt landskap, så vet vi at det kun gjenspeiler herligheten oventil, og når musikkens toner henrykker oss og bærer våre sjeler opad på ornevinger, så skal vi tenke på den fullkomne harmoni i himlen, hvor der ingen mistone, ingen disharmoni mere finnes. Når vi har glede av Guds ord, glede av samfundet med Guds barn, glede av det som vi gjør for Jesu skyld så er det også en forsmak på den himmelske glede og salighet. Her blir vi vilde glede og særlig gjennom lidelse tilberedt for de helliges arvelodd i lyset.

Vi har en arvelodd, besmittet, evig og herlig, for hvilken vi skal berede oss. I bergprekenen sier Herren oss tydelig, hvilke egenskaper skal utvikles i oss, hvorledes vår karakter skal formes for rett å kunne eie og bruke den himmelske arvelodd. Også når en elsket personlighet drar fra tiden inn i evigheten, drages forhenget til det allerhelligste til side, og vi har lighet til å se inn i helligdommen oventil, i vår Guds bolig. Kun når vi blir i samfund med Jesus, etterfølger ham, vil vi inngå i himmerikes rike gjennom den åpne dor.

A. F.

Følgende bøker

- kan fåes i Misjons-Røstens ekspedisjon:
- Wak av M. Støve. Nedsatt pris kr. 0.60.
- Drømmemesteren av M. Støve. Nedsatt pris kr. 1.00.
- Andens budskap til den sterke og dødsmeldte menighet av O. Karlens kr. 0.50.
- Er de liberale teologer Antikrist? av O. Karlens, kr. 0.75.
- Blandt Syd-Amerikas indianere av Sigurd Grønvold, kr. 1.00.
- Aida Margareth av Ida Seehuus, kr. 0.80.
- Schibboleth, kr. 4.00.
- Den nye Maran Ata, kr. 3.50.

